

Sorozat a szexualitásról

Lekció: Énekek 2.
Textus: 1Kor. 7.1-7

2001. okt. 14.
Gazdagrét

Szexualitás a házasságban

Az előző fejezetben Pál apostol a paráznaságról írt a korintusiaknak. A gyülekezetben feltehetőleg volt egy csoport, akik úgy gondolkodtak, hogy az, amit a testükkel tesznek, nincs hatással az Úrral való kapcsolatukra, hiszen az természete szerint lelki. Pál arra hívja őket, hogy dicsőítsék Istent a testükben, hiszen az a Krisztus tagja, a Szentlélek temploma, amely nem vonható ki az Úrral való kapcsolatból. A gyülekezetben azonban egy másik tévtanítás is felüthette a fejét, amely látszólag ellentéte, valójában ikertestvére az előzőnek. Mindkettő abból fakad, hogy elválasztják a lelki és testi valóságot, mondván, hogy az anyag, a test megvetendő, és alacsonyabbrendű, mint a lélek. Ennek következtében vagy azt hirdetik, hogy akkor bármit tehetünk vele - ők az említett szabadosok - , vagy pedig teljes önmegtartóztatásra kárhoztatják magukat. Ez a gondolkodás állhat a kérdés mögött, amelyet levélben juttattak el Pálnak. A gyülekezetből egyesek abban látták a szentségben való előrehaladást, ha megtartóztatják magukat a szexuális kapcsolattól. Talán azt akarták elérni, hogy Pál tiltsa meg, de legalábbis korlátozza a házaseletet a gyülekezet tagjai számára. Az apostol minderre így válaszol: *"Jó a férfinak asszonyt nem érinteni."* A folytatás azonban más, mint amit várnak tőle: *"A paráznaság miatt azonban mindenkinek legyen saját felesége, és minden asszonynak saját férje."* A mai napon a házasságban megélt szexualitásról szól Isten Igéje.

I. A szexualitást ne becsüljük le a keresztyén házasságban

Mielőtt az apostol kifejtené a hajadonokra és özvegyekre vonatkozó álláspontját, valamint azt, hogy miért jó úgy maradni, ahogy ő is van, egyértelműen tanít a szexualitásról, aminek a házasság ad Isten szerint való, megfelelő keretet. Elismeri, hogy egy nagyon erős ösztön él az emberben, a szexuális vágy. Azért, hogy ez a vágy ne olyan helyzetekben találjon kielégülést, ami romboló és a teremtő Isten tervétől eltérő - azaz a paráznaság elkerülése végett - házasságra buzdít. Figyeljük meg, hogy a szexualitásról elmondottak ebben a részben nem állnak összefüggésben az utódnemzéssel. Nem azért "engedi" az apostol az együttlétet, mert valahogy csak gondoskodni kell az emberi nem fennmaradásáról. A házasság kereteit úgy láttatja, mint ahol kiteljesedhet a nemi ösztön úgy, ahogy azt Isten tervezte férfi és nő egy testté lételeben. A következő versekben Pál tovább hangsúlyozza a házasságban megvalósuló szexuális élet fontosságát. Írja mindezt azoknak a keresztyéneknek, akik megvetik, tisztátalannak tartják, sőt, félnek tőle.

Látnunk kell, hogy Isten Igéje egészen máshogy beszél a szexuális együttlétről, mint ahogy az sok keresztyén bensőjében él. A teremtestörténetben halljuk, amint Ádám boldogan kiált Évát magához ölelve: *"Ez most már csontomból való csont, testemből való test!"* (1Móz.2.23). A Példabeszédek könyve óv a más asszonyától, közben azonban arra hív, hogy élj boldogan a magadéval (5.15kk). Az Énekek éneke gyönyörűen énekli meg a testi szerelem szépségeit. Isten gyakran a szerelem nyelvén szólítja meg népét. Pál felhívja a figyelmet a házastársak egymás iránti kötelességére. A szexualitás nem szégyellnivaló és nem szükséges rossz. A Biblia egyértelmű bizonyossága szerint Isten ajándéka, sok öröm forrása, a házasságban megvalósuló "egy testté létele" kifejezésének és elmélyítésének eszköze.

Nem igaz, amit nemrég egy rádióműsorban hallottam: a jó szexuális élet a jó házasság alapja. Meg vagyok győződve arról, hogy ez az állítás hamis; a jó házasságnak nem a szexualitás az alapja. Az azonban igaz, hogy a jó szexuális életnek a jó házasság az alapja. Amint a szexuális

problémák legnagyobb részben nem testi/biológiai, hanem lelki-érzelmi gyökerűek, úgy a harmonikus szexuális élet is a lelki-érzelmi gazdagságot jelzi.

Sajnálatos, hogy vannak keresztyén házaspárok, akik úgy tesznek, mintha ez nem volna Istentől való, fontos része a házasságnak. Ennek következménye az, hogy megoldatlan problémáikról, a szexuális élethez kapcsolódó görcseikről, csalódásaikról, kudarcaikról nem mernek beszélni - sem egymással, sem lelkigondozóval. Úgy érzik, ez nem méltó arra, hogy hívő emberként szó essen róla. Talán azt mondogatják magukban, hogy nem olyan fontos terület ez. Közben azonban érzelmileg kihűlnek, egymástól eltávolodnak, egyre frusztráltabbak lesznek, és hazudnak maguknak. Évekig mehet ez így, amikor egyszer csak egyikük nem bírja tovább, és jön a robbanás. A hosszú időn át felgyűlt, ki nem mondott csalódások, frusztráció és harag elemi erővel tud feltörni. Ilyenkor csodálkoznak mások, hogy mi lett ezekkel. Kívülről nézve szépen éltek, hívő emberek, hogyan eshetett ez meg. Sajnos nem ritka az ilyen történet.

Különösen azoknak nehéz szabadon megélni szexualitásukat, akik törvénykező, a szexualitást megvető, attól rettegő családi és gyülekezeti háttérből valók. Szinte nem tehetik, hogy a közeledés ne járjon együtt lelkiismeretfurdalással. Még nehezebb helyzetben vannak azok, akikkel szexuálisan visszaéltek korábban. Múltbeli fájdalmuk, sebzettségük megbéníthatja őket is. Az igehirdetésben itt csak annak van helye, hogy felhívjam a figyelmet, ne fojtsuk el, ne temessük el ezeket a problémákat, ha mégoly fájdalmasak is. Ne gondoljuk "kegyes" módon, hogy a szexualitás nem fontos a hívő embernek. Isten férfivá és nővé teremtett bennünket. Keressünk lehetőséget olyan személyes beszélgetésekre, amelyben Jézus Krisztus együttérző kegyelme, megtisztító és gyógyító szeretete világosságába hozhatjuk sebzett életünk.

II. A szexualitást ne válasszuk el a szeretettől

Pál apostol azt írja, hogy *"A férj teljesítse kötelességét felesége iránt, hasonlóan a feleség is a férje iránt. A feleség nem ura a maga testének, hanem a férje; s ugyanúgy a férj sem ura a maga testének, hanem a felesége."* A fenti gondolatokat az egyenlőség és kölcsönösség kifejezésekkel summázhatjuk. Férj és feleség egyenlően tartozik a másiknak, kölcsönösen arra hivatottak, hogy a másiknak adjanak, adják magukat testileg-lelkileg. Ez pedig nem más, mint a szeretet, amely a másikért van, a másik hasznát és kedvét keresi.

Ahhoz, hogy a szexuális élet a helyén legyen a házasságban, a szeretettel kell hogy összekapcsoltsassék. A szex a szeretet testi, fizikai aspektusa. Amikor a szeretet, mint gyöngédség és törődés elszakad a szeretet testi kifejezésétől, a szexuális élet felborul. Mindegyiknek szüksége van a másikra.

A szeretet kifejezése több, mint a szexuális együttlét, de a szexuális együttlét a szeretet kifejezésének része. A házasságban, ahol ketten egy testté lesznek, nem lehet a szeretetet pusztán lelki-érzelmi módon megélni. Úgy sem gondolkozhatunk, hogy a szexuális együttlét a szeretettől független dolog. Mégcsak nem is egy alsóbbrendű formája a szeretetnek. Nem mondhatják egymásnak a házastársak, hogy szeretlek, de önmagamat nem adom neked, hiszen mi köze ennek a szeretetnek. A szeretetben való önátadás magában foglalja egész lényünket, testit és lelkit egyaránt.

Még nyilvánvalóbb az összetartozás, amikor a szeretet nélküli szexre tekintünk. Inkább a férfiakat fenyegeti ez a veszély. Itt kell megjegyezni, hogy míg Istennek kedves szexuális élet csak a házassági szövetségben lehetséges, a házasság önmagában nem garantálja azt. *Amikor a szexuális együttlét nem szeretetben történik, visszaélünk vele: valamire használjuk.* Az így függetlenné vált szexualitás rombolóvá és megalázóvá válik.

A házasságban történő szeretet nélküli szex használja a másik embert. Ahol nincs lelki-érzelmi egység, ahol a házastársak között nincs harmónia és békesség, ahol nem tudják önmagukat egymásnak adni tiszteletben, támogatásban, megbocsátásban, ott nem történhet szeretetben a szexuális együttlét. Ott nem egymásnak adják magukat szeretetben, hanem saját szükségeket elégítenek ki önző módon. Ennek a következménye a még erősebb elszigetelődés

egymástól; amikor az egyik fél használva érzi magát, a másik meg csak önmagát látja. Az egy testté létele misztériumának átélése helyett a "magam vagyok" érzése jár át.

A szexualitással való visszaélésnek más módjai is ismeretesek. Ilyenek a jutalmazás vagy büntetés, a szexuális együttlét felajánlásával vagy megvonásával való manipuláció. Ahol egyik fél a teste által uralkodik a másikon, nem lehet jelen a szeretet és a szabadság.

Szeretet és szexualitás tehát nem elválasztható egymástól. Ennek összefoglalásául álljon itt egy idézet Jean Vanier-től: *"Az egységre az út a mindennapi megbocsátáson keresztül vezet. S az ünneplés - mely annak jele, hogy a megbocsátás teljes - a gyöngéd szeretetben, a szerelmi egyesülésben csúcsosodik ki. A lélek és a test szerető egyesülése megszabadít minden maradék megnevezéstől és agresszivitástól, és a két embert egy testté, egy szívvé, egy lélekké, egy szellemmé teszi..."* (Férfinak és nőnek teremtette, 139.)

III. A szexuális élettől való megtartóztatás lehetősége

"Ne fosszátok meg egymást magatoktól, legfeljebb közös megegyezéssel egy időre, hogy szabadabbá legyetek az imádkozásra, de azután legyetek ismét együtt, nehogy megkísértsen titeket a Sátán azáltal, hogy képtelenek vagytok magatokon uralkodni." Pál apostol ezekben a sorokban négy dolgot hangsúlyoz a szexuális élettől való megtartóztatással kapcsolatban. Az első, hogy közös megegyezés (szünfónia) szükséges hozzá. Ha a férfi nem ura a maga testének, és a feleség sem ura a maga testének, logikus, hogy ebben a kérdésben egyikük sem dönthet egymaga. Ahol ketten egy testté lettek, ahol egyet akarnak és egyek lelkileg, érzelmileg is, közösen döntenek erről is. Ez feltételezi a kommunikációt; van idejük és van szabadságuk, elég őszine a kapcsolatuk ahhoz, hogy szexuális életük kérdéseiről beszélgessenek.

A második, hogy mindez *egy bizonyos időre* nézve történjen. A kifejezés (kairos) jelenti az Istentől való időt, az alkalmas időt. A szexuális élet felfüggesztése tehát azért áll be, mert Istentől felismerték, hogy valami másnak van itt az ideje. Pál, harmadszor, néven nevezi, hogy ez az *imádság*. Böjtről van szó, amikor a házaspár a figyelmét különösen is szeretné egy fontos ügynek szentelni, és teljes erővel, minden idejükkel erre koncentrálnak. Ez az Istenre figyelés lehet az oka annak, hogy egy időre megtartóztatják magukat. A negyedik dolog, amire az apostol felhívja a figyelmet, hogy az idő elmúlásával *legyenek ismét együtt*, nehogy a Sátán megkísértsen őket azzal, hogy nem bírnak magukon uralkodni.

Milyen visszás helyzetre enged Pálnak ez a tanácsa gondolni. Szemeink előtt van egy "igen lelki" házaspár a korintusi gyülekezetből, akik komolyan imádkoznak és böjtölnek is egy fontos dologért. Istennek szolgálói, akik érte mondtak le a házaseletről. Közben azonban éppen ezen a területen buknak el; a Sátán ott kísérti meg őket, ahol a legerősebbnek vélik magukat. Talán visszacsúsznak a korintusiak között jelenlévő paráznaság bűnébe. Pál ettől akarja megóvni a párokat.

Az apostol szavai betekintést engednek még egy élethelyzetbe. Vannak időszakok egy házaspár életében, amikor nem önként választott, hanem kényszerű böjtben van részük, egészségügyi okok miatt (szülés, betegség, stb.) Együtt hordozva a helyzetet, Istentől kapott böjtként elfogadva, imádkozhatnak valamiért, amit az Úr szívükre helyez.

Isten Igéje tanított bennünket életünk egy nagyon fontos, de nagyon elrejtett, gyakran elfojtott területével kapcsolatban. Ma a házasságról volt szó, és ez talán még több kérdést hagyott megválaszolatlanul a jelen lévő egyedülállók, elváltak és özvegyek számára. Az ő kérdéseikkel foglalkozik Pál a továbbiakban.

Mind házasságban, mind azon kívül élők: tárjuk életünknek azt a területét, amelyet Isten megvizsgált, megérintett, megítélt Jézus Krisztus, megváltónk és szabadítónk elé. Ha megoldhatatlannak tűnő problémákat hozott fel, ha olyan dolgokról szólt, amelyekről régen nem beszélünk már senkivel, kérjünk tőle vezetést, bölcsességet és bátorságot. Ne engedjük, hogy a

Sátán elfojtott nyomorúságainkon, csalódásainkon, bűneinken keresztül tartson minket fogva. Legyen reménységünk Isten Fiában, akinek halálára és feltámadására emlékezünk, akinek értünk megtört testét és kiontott vérét magunkhoz vesszük az úrvacsorai közösségben. Hívjuk, hogy ő munkálja az üdvösséget bennünk! ÁMEN!